

POLSKA AGENCJA TELEGRAFICZNA

50 ROCKEFELLER PLAZA, NEW YORK, N. Y.

BIULETYN POLSKI

Nr. 6/131

POLAND FIGHTS
20 sierpnia 1943
NEW YORK, N. Y.

MISS PENNY PENAJZIK

Bliski Wschód, PAT, w sierpniu.

- Miss Penny Penajzik.

Przedstawiamy się. W jednym z nielicznych redakcyjnych pokoi "Orła Białego" siedzi młoda dziewczyna w niebieskim mundurze i złocących się literach "US" na kołnierzyku. Podając rękę na przywitanie, spogląda z zaciekawieniem w oczy każdemu z nas. Równocześnie głośno protestuje:

- Nie Penajzik a Pieniążek i nie Penny a Elżbieta - Elżbieta - powtarza ze śmiesznie obcym akcentem. W Ameryce nazywają mnie Penny, bo Penny to po "amerykańsku" - money - pieniążek.

- Pieniążek? Czy pani nie miała krewnego? Wie pani - jednym z bohaterów kampanii tobruckiej, był podchorąży Pieniążek.

Nie, nie wie o tym. Ale słucha z zaciekawieniem o swoim nieznanym być może krewnym.

Ja urodzona (tak właśnie powiedziała) w Indianapolis w Stanie Indiana, ale ojcowie moi z Krakowa.

I opowiada dalej. O rodzicach, o tym, że pochodzą ze wsi, z Krakowskiego, że rodziców do Ameryki wyгнаła nędza, jaka była w Polsce pod okupacją. Mówi o sobie, o swojej pracy w szpitalu. Jest pielęgniarką z zawodu i kocha swoją pracę. Mówi o tym, że szukała Polaków w Egipcie, w Palestynie, ale dopiero tu spotkała tylu żołnierzy polskich...

Penny nie przyszła do redakcji samą. Przeprowadziła ze sobą trzy koleżanki, też Polki z armii amerykańskiej - ale dwie z nich wogóle nie rozumieją po polsku. Właśnie wchodzą do pokoju, trzymając w ręku angielskie egzemplarze "Orła", wydane specjalnie dla Anglików. Zjawia się po chwili na stole kawa, przynoszą ciastka z kantyny, ktoś wyciągnął butelkę wina.

Chodziliśmy z Penny po mieście, do "Brazylu" na kawę i do "Szwajcarskiej" na lody. Zawsze kupą - Penny i nas trzech, czterech... Kiedy Penny spotykała na mieście Amerykanów, machała do nich ręką i oni krzyczeli "Hallo!", a Penny swoim dźwięcznym głosem odpowiadała "Hallooo"...

Ale ja miałem dla Penny niespodziankę. Bo to tak: Penny jest panną i do tego ciekawą panną i (opowiadała to nam w największej tajemnicy) szalenie jest ciekawa kto będzie jej mężem. Któregoś więc wieczoru, w największej tajemnicy, zaprowadziłem Penny do "fatahfała" arabskiego czarownika, który oprócz wypędzenia "dybuka" z duszy kobiecej, umiał przepowiadać przyszłość. Dowiedziała się więc Penny, że mąż jej będzie blondynem Polakiem (!) i... Przepraszam jednak, obiecałem Penny dochowanie tajemnicy.

Wtedy właśnie, kiedy szliśmy do "fatahfała", zdarzyło się pewne nieporozumienie. Mianowicie, jak przystało na dobrze wychowanego młodzieńca, szedłem po prawej stronie niewiaty. Penny zaczęła przechodzić na moją lewą stronę. Ponieważ jestem dzentelmenem, przeszedłem z powrotem na swoje miejsce. Penny nie dała za wygraną. I tak mijaliśmy się kilkakrotnie w ciągu pół godziny. Penny czasem już, już poddawała się, ale nagle, gdy przechodziliśmy na drugą stronę ulicy, zaczynała znowu buntować się. Wreszcie wyjaśniło się. W Ameryce mężczyźni chodzą z kobietą, trzymając się zawsze strony jezdni. I Penny - o dobra, wspaniałomyślna Panny - zgodziła się na kompromis. Od tego czasu chodziliśmy zawsze pół dnia po "amerykańsku", a pół dnia po "polsku".

A w dwa dni później - było wtedy gorące południe - Penny dostała propozycję wystąpienia w radio i przemawiania do żołnierzy polskich. Penny straszliwie zarumieniła się i zaczęła tłumaczyć:

- Ja...ja właściwie...ja przecież źle mówię po polsku.

Ale w końcu przyjęła propozycję, i - mój Boże, przyjęła to tak, jakby dostała conajmniej kontrakt do Hollywood. Penny napisała sobie tekst i cały dzień uczyła się prawidłowego czytania. Nie pomogły tłumaczenia, że Amerykanka nie musi dobrze mówić po polsku. Penny tłumaczyła uparcie: "Ale Polka musi" - i uczyła się. Następnego dnia Penny napisała długi list do matki, ubrała czysty nowiutki mundur, przypięła dumne "US" do kołnierzyka, wzięła jasną chusteczkę do ręki i na godzinę przed audycją pojechała do studia. Ale i tam po raz setny, dwusetny powtarzała tekst. W pewnej chwili nagle przerwała czytanie, podniosła głowę i zapytała:

- Jak Pan myśli, czy tam w Indianapolis mnie usłyszą? - matka, znajomi?....

- Tak, napewno usłyszą.

I Penny uczy się dalej. A kiedy pokazuje się czerwone światełko, audycja rozpoczyna się, Penny podchodzi do mikrofonu i na dany znak speakera zaczyna czytać. Penny mówi o sobie, o Polakach z Ameryki. Głos jej drży, Penny wie, że słucha ją matka, że słucha ją Indiana, miliony Polaków w Ameryce i miliony w Kraju.

Wczoraj dostałem list od Penny. Píše o sobie, o swojej pracy w szpitalu, że systematycznie uczy się polskiego z koleżankami razem - tymi właśnie trzema, co były w redakcji. I prosi, bardzo prosi, żeby do niej pisali wszyscy, wszyscy, którzy chcą napisać. Znajomi i nieznajomi. I podaje adres: "Lt. Penny Penizek, 21 st. Station Hospital, APO 795". I prosi, pozdrowić wszystkich - tych, z którymi mówiła i tych nieznajomych, do których przemawiała przez radio. A w końcu listu z najduje się mały dopisek. A raczej zapytanie, znane nam pytanie Penny:

"Czy niema w liście błędów? Czy dobrze napisałam?..."

Ludwik Brzeski

REPREZENTACJA ŻYDOSTWA POLSKIEGO PROKLAMUJE DZIEŃ 1-go WRZESNIA
JAKO "DZIEŃ ŻYDOSTWA POLSKIEGO"

1-szy wrzesnia 1943 rozpoczyna czwarty rok wojny, kiedy Niemcy napadli zdradziecko na Polskę i rozpoczęli akty gwałtu i prześladowania przeciwko ludności żydowskiej.

W ciągu tych czterech lat setki tysięcy Żydów, kobiet i mężczyzn, dzieci i starców zginęło w najstraszliwszych warunkach z głodu, chorób i śmierci. Amerykańska Reprezentacja Żydowska Polskiego (330 West 42nd st. New York City) proklamuje dzień 1-go wrzesnia "Dniem Żydostwa Polskiego" ku czci poległych i zamordowanych Żydów polskich.

W dniu tym wszyscy Żydzi mają wyrazić swój ból i zgrozę przeciwko barbarzyńskim rzeziom niewinnej ludności cywilnej oraz domagać się od świata demokratycznego i Narodów Zjednoczonych natychmiastowej pomocy dla pozostałych Żydów w Polsce.

Żydzi amerykańscy powinni w tym dniu poruszyć opinię publiczną świata i żądać podjęcia w tej ostatniej tragicznej godzinie radykalnych środków celem wstrzymania tych straszliwych morderstw przeciwko Żydom w Polsce.

Reprezentacja Żydostwa Polskiego wzywa wszystkich Żydów w Stanach Zjednoczonych, wszystkie Synagogi i Congregations, wszystkie polsko-żydowskie organizacje by urządziły w dniu 1-go wrzesnia wielkie zebrania publiczne dla uczczenia poległych bohaterów i męczenników pod hasłem natychmiastowej pomocy i ratunku Żydów polskich, walczących ze śmiercią w ghektach polskich.

"Tribute to Poland"

Polsko-Amerykańskie komitety obywatelskie organizują obchody rocznicy wrześniowej pod hasłem: "Polska- Matka Zjednoczonych Narodów."

Tegoroczna organizacja obchodów wrześniowych ku czci Polski zakreśla zasięgiem amerykańskich i polskich komitetów obywatelskich coraz szersze koła i obejmuje już większość stanów.

Mayor miasta Los Angeles, California, Fletcher Bowron, wydał ostatnio odezwę, w której podkreślił rolę narodu polskiego w obecnej wojnie, heroizm oporu, stawianego od czterech lat niemieckiemu okupantowi i wezwał ludność do uczczenia Polski w tygodniu od 29 sierpnia do dnia 4 września b.r.: tydzień ten nazywa proklamacja "Tribute to Poland Week". W tym okresie czasu kościoły różnych wyznań zorganizują uroczyste nabożeństwa za Polskę a stowarzyszenia i kluby amerykańskie szereg manifestacji i akademji.

Z Los Angeles nadany będzie również w dniu 1 września specjalny program radiowy poświęcony Polsce; poza przemówieniami przedstawicieli społeczeństwa amerykańskiego audycję wypełni skuchowisko znanego pisarza płk. Ruperta Hughes'a, przyjaciela Reymonta, w opracowaniu radiofonicznym aktorafilmowego Allana Mowbray'a.

W stanie Michigan obchody wrześniowe urządzone zostaną w miastach Detroit, Flint i Wyandotte oraz na terenie Seminarium Polskiego w Orchard Lake. Uroczystości w Detroit odbędą się w obecności wdowy po ś.p. generale Władysławie Sikorskim, która przybędzie w najbliższych dniach z Wielkiej Brytanji.

W stanie Wisconsin obchody odbędą się w Milwaukee i Stevens Point.

Do uroczystości wrześniowych przygotowują się Cleveland i Toledo w stanie Ohio oraz South Bend i wielki ośrodek przemysłu wojennego Gary w stanie Indiana.

W New Yorku organizuje manifestację zakrojoną na szeroką skalę polski oddział American Women Voluntary Service w dniu 12 września w Town Hall, powołując na mówców wybitnych polityków i mężów stanu oraz przygotowując część koncertową, w której wystąpią czołowe polskie siły artystyczne. W najbliższych dniach podane zostaną do wiadomości publicznej szczegóły Akademji Wrześniowej w New Yorku wraz z nazwiskami wykonawców programu.

Boston, Massachusetts łączy uroczysty obchód 4-tej rocznicy wojny w Polsce z otwarciem w dniu 1 września całotygodniowej Wystawy Polskiej w Gordan Marsh Department Store. Na uroczystości przybędą m.i. gubernator stanu Massachusetts L. Saltenstall i mayor miasta Bostonu.

W stanie Connecticut odbędzie się w dniu 21 września uroczysta akademja ku czci Polski w Bushnell Memorial Hall w Hartford; na akademię przybędą m.i. gubernator stanu Raymond E. Baldwin, kongresman B.J. Mankiewicz i mayor miasta D.P.O'Connor oraz szereg wybitnych polityków powołanych na honorowych członków Komitetu Obchodu Wrześniowej Roczniczy. Poza Hartford odbędą się uroczystości w Bridgeport i New Haven. Całością prac organizacyjnych w stanie Connecticut kieruje prezes 2-go okręgu Rady Polonii Amerykańskiej, dr. B.L.Smykowski.

"Tribute to Poland"

Polsko-Amerykańskie Komitety Opiekunki
organizują obchody rocznicy września
pod hasłem: "Polack - Macka & Jednoczonych Narodów."

Teoroczne organizacje obchodów września w USA
Polaki zapraszają w tym celu amerykańskich i polskich komitetów
opiekunki oraz szereg kół i obywateli, którzy w tym celu
wraz z miastem Los Angeles, California, Pieterbor Borton,
wydarzają się w tym celu, w której podjęli rolę narady polskiej
w obchodach wojny, honoru i odwagi, stawianego obywateli i ty-
niekiedy organizacji i w ten sposób do września Polaki w ty-
godniu od 29 sierpnia do dnia 4 września p.r.: tygodni ten na-
zwa "Tribute to Poland Week". W tym okresie czasu
komitety w ramach organizują uroczyste nabożeństwa za
Polaków a szczególnie i kinu amerykańskie szereg manifestacji
i akademii.

W Los Angeles odbyły się w dniu 1 września
apteczny program radiowy poświęcony Polsce; poza przemówieniami
prezesa komitetu amerykańskiego odbyły się również
chociaż nomena piosenki, Roberta Hughes'a, przytoczono Ray-
mond, w opracowaniu radiotelegraficznym aktora filmowego Alana
pry'a.

W stanie Michigan obchody września urządzone zostały
w miejscach Detroit, Flint i Wyandotte oraz na terenie
Polacka w Grand Lake. Uroczystości w Detroit odbyły się
oponodliwszy po 8 p. godziny wieczornej w Siskiwit, które
przygotowały najbliższych dniach w Wielkiej Brytanii.

W stanie Wisconsin obchody odbyły się w Milwaukee i Ste-

Do uroczystości września w przygotowaniu są Cleveland
i Toledo w stanie Ohio oraz South Bend i Ellettsville w stanie
w wojennego Gary: w stanie Indiana.

W Nowym Jorku organizacja manifestacji zakończyła na szep-
tów skąd Polaki oddali American Women Voluntary Service
dnia 18 września w Town Hall, powołując na mówców wybitnych po-
lityków i mężów stanu oraz przygotowując szereg koncertów,
które wywiązały się z okazji polskiej siły artystycznej i najbliższych
dniach w ramach szereg do tygodni publicznej szereg akademii
wraz z Nowym Jorku oraz z nastawkami wykonawców programów
wraz z Massachusetts szereg uroczystości 4-ty tydzień

W stanie Connecticut obchody odbędą się w dniu 21 września
uroczyste akademie w Nowym Jorku w Bushnell Memorial Hall w Hart-
ford; na akademii przybędą m. i. gubernator stanu Raymond E. Bell-
in, kongresman B. J. Mansfield i m. i. D.P.O'Connor oraz
szereg wybitnych polityków partii republikańskiej
Komitetu Obchodów września w Hartford. Wraz z Hartford odbędą się
uroczystości w Bridgeport i New Haven. Całkowicie przez organiz-
cję w stanie Connecticut będzie przez 8-go okręgu Rady
Polonii amerykańskiej, dr. B.L. Smykowski.